

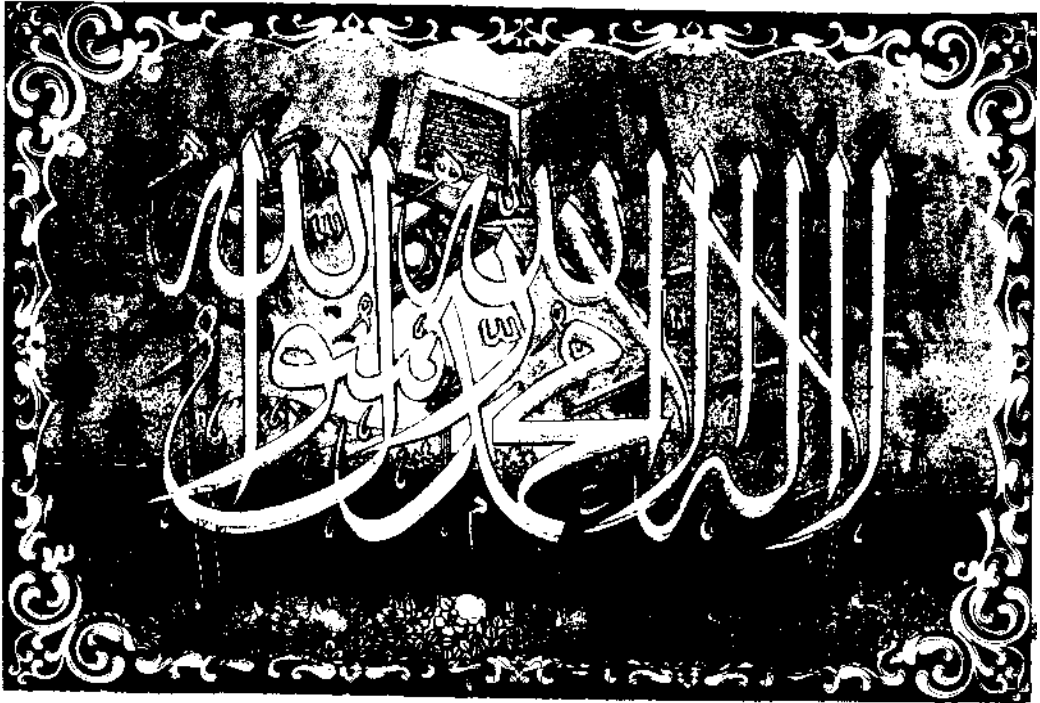
2e Jaargang
Nº 24

AL

HAQ

Islamisch-
Maanblad

September . 1973

Uitgever: Al Haq Boekhandel - B.R.N.

IN DIT NUMMER o.a.

- * Twee jaar Al Haq
- * Opvoeding door religie
- * Begin Islam. vasten 1973
- * Het leven van de H. Profeet Mohammed
- * God, cosmos en de mens enz. enz.

Uitgever

AL HAQ-BOEKENFONDS-S.I.V.

Verantwoordelijke-Hoofdredacteur

E.A. GHAFORKHAN

Mede-redacteurs

H.A. AHMAD ALI
MAULANA G.A. BASHIR H.A.
(Lector afd. Leidse Universiteit)

Techn. /foto redactie

M.A. KHUDABUX
AKBAAL GHAFORKHAN

REDACTIE & ADMINISTRATIE

Scabiosastraat 4
Zorg & Hoop
Tel. 98081 - 73585
Paramaribo

ADVERTENTIES

M.A. Khudabux
p/a Calcuttastraat 76
Paramaribo
Tel. 82807

DISTRIBUTIE

M.I. ISHAAK
Landingstraat
Nw. Amsterdam
Dis.r. Commewijne

Vaste Medewerkers

PROF. DR. R. ALI
IR. N. ATAPELLAH
HR. J.M. DRAGMAN
MEVR. SALTANA-DIJKSTRA (Ned.)
DRS. KHALIEL GHAFORKHAN (Ned.)
HR. M.A. GULZAR (Lid Jamaitul-Ulma)
DR.A. JAMALUDIN
DR. M.H. KARAMAT ALI
DRS. MAHMOOD KHAN (Ned.)
HR. A. NATAPRAWIRA (Moengo)
Hr. A. MAHMOOD

BANK

Surinaamsche Bank
Bank Rek. No. 11.18.730
t.n.v. AL HAQ

ABONNEMENTEN

Prijs per jaar f. 7.50
Losse nummer f. 0.70

KOPIJ & VERANTWOORDELIJKHEID V/D INHOUD

Verzoeken Uw in 2 voud getikte kopij voor den eerste van iedere maand in te leveren op het redactie dan wel administratie-adres.
De auteurs c.q. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen de volle verantwoordelijkheid voor de inhoud ervan.

VERKRIJGBAAR

Paramaribo

Boekhandels C.K.C.
Varekamp, Hoeksteen

N. Ghaforkhan (Imperial Alkmaar
Store) Maagdenstraat 3; A.R. Sharma
Acme Service

Kankantriestraat 53

Pad van Wanica

Confectiebedrijf A. Sakoer M.G. Rosan
Pad van Wanica 44B

Paramaribo/La Vigilantia

Moulvi Athadj S. Iahibaks

Groningen

J.M. Dragman
p/a Commissariaat

Moengo

A. Nataprawira

Nw. Nickerie

C.R. Birjohan
S.O. Lashleystr. 59

Coronie

G.L. Limon (Novar)

Wageningen

S. Said (Centraal Magazijn)

Nederland

N.H. Moenna
Nierkerstr. 87 II Amsterdam

Trinidad

Nancy H. Baksh
Preysal village, Couva.

Nw. Amsterdam/Voorburg

Winkel Latief Habiboellah

Julianaweg 308

“O mensdom, Wij hebben u geschapen uit man en vrouw en Wij hebben u verdeeld in VOLKEREN en STAMMEN opdat gij elkander zult leren kennen en begrijpen. Voorzeher, de GODVRUCHTIGSTE onder u is de EERWAARDIGSTE bij ALLAH. Voorwaar, ALLAH is Alwetend, Alkennend”.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
أُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ

(H. QORAAN, Surah “AL-HODJORAAT”, hfdst. 49:14),
“SOEDEWO”: hfdst. XLIX, paragraaf 2, vers 13). -----

INHOUD

	Blz.
1. Redactioneel voorwoord (24 maanden Al Haq)	2
2. Nieuwe statuten in voorbereiding bij S.I.V.	4
3. Juiste voorlichting noodzakelijk door: J.M. DRAGMAN	5
4. Deze maand door: Moh. S. SEWPERSAD	6
5. Shabe-Baraat	9
6. Begin Islamitische vasten	10
7. Het leven van de Heilige Profcet Mohamed (vervolg) door: A. MAHMOOD	11
8. God, cosmos en de mens door: A. MAHMOOD	18
9. Hr. Munir Alam en de Muslim Gemeente Curaçao	20
10. Opvoeding door religie (vervolg) door: Maulana Ghulam Ahmad BASHIR H.A.	27

“AL HAQ,, BOEKENFONDS S.I.V.

24 Maanden “AL HAQ,,

Met de verschijning van dit nummer (24) van Al Haq wordt het feit herdacht dat precies 2 jaar geleden het eerste nummer van dit thans veel gelezen Islamitisch Maandblad Al Haq verscheen.

De redactie en de vaste medewerkers van Al Haq mogen met voldoening terugblikken op de 2 succesvolle jaren gedurende welke Al Haq met de regelmaat van de klok verscheen en grote groei- en bloeiperiode maakte, dank zij de instelling van “Al Haq Boekenfonds S.I.V.” een jaar geleden (vide Al Haq no. 12), dat de uitgifte ervan algeheel ging verzorgen.

Gehoopt wordt dat de tot dusverre met de zeer schaartse middelen bereikte resultaten gedurende 3e jaargang een verbetering zullen ondergaan, doordat de achterstellige abonnementsgelden tijdig zullen worden aangezuiverd, hetgeen een eventuele „prijsverhoging” overbodig zal maken. Immers de drukkosten zijn inmiddels met 30% verhoogd vanwege het duurder worden van het drukmateriaal.

Mocht blijken dat hiermede evenwel geen ijdele hoop is gekoesterd, dan zal het „Al Haq Boekenfonds S.I.V.” degelijk in staat zijn naast de verzorging van Al Haq een nieuw Islamitisch boekje uit te geven, getiteld: “LEIDRAAD DER ISLAMITISCHE LEERSTELLINGEN”, een verzamelwerk volgens de methode vraag en antwoord, geschreven door de Al Haq vaste medewerker tevens lid van Jamait-Ul-Ulma. van de S.I.V., de heer M.A. GULZAR. Voor deze publicatie ligt het concept reeds gereed.

Dus er is alle reden om het in Al Haq no. 12 aangekondigde Adaquim te handhaven n.l. Leest “Al Haq” en steunt het “Al Haq Boekenfonds S.I.V.”. Doch laat het fonds niet slechts afhankelijk zijn van de abonnements opbrengsten, die niet eens voldoende zijn om Al Haq te financieren. Ook donaties zijn van harte welkom om uitvoering te geven aan

deze nobele opdracht.

Velen hebben belangeloos hun krachten en energie gegeven aan de instandhouding van het nog steeds enige in Suriname verschijnend Islamitisch maandblad. Daarom kan niet nagelaten worden bij deze gelegenheid wederom in alle oprechtheid van harte dank te betuigen aan alle leden van de redactie, de schrijvers (auteurs), de vaste medewerkers, de distributeurs, het Reproductie Centrum, de lezers en allen die Al Haq een warm hart toedragen.

Moge Allah, de Barmhartige, de Genadige hun arbeid en gunst ten behoeve van Al Haq zegenen, Amien.

Nieuw Amsterdam 15 september 1973

Mr. B. Ahmad Ali

Mr. B. Ahmad Ali
(Al Haq Boekenfonds S.I.V.)

1ste Jaargang

N° 1

AL HAQ

Surinaams Islamitisch Maandblad

A. Mahmood
Auteur (vaste medewerker)

I.A. Ghatoor Khan
Hoofdredacteur

V. Nuraprima
Auteur (vaste medewerker)

H.A. Ahmad Ali
Mede redakteur

Uitgever: Surinaams Islamitische Vereniging (S.I.V.)

M.I. Ishaq
Redactie secretaris

Maulana G.A. Bashir
Mede redakteur

M.A. Khudabux
Techn. redakteur

V. Ghatoor Khan
Foto redakteur

NIEUWE STATUTEN IN VOORBEREIDING BIJ S.I.V.

Het hoofdbestuur van de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.) kwam op vrijdag 17 augustus 1973 bijeen om een Commissie samen te stellen en deze te belasten met het ontwerpen en herzien van de STATUTEN en het HUISHOUDELIJKE REGLEMENT van de S.I.V.

Ultimo september 1973 moest de Commissie met haar voorbereidende werkzaamheden gereedkomen en zal de desbetreffende concepten voor verdere bespreking aanbieden aan het Hoofdbestuur.

De Ad hoc Commissie ziet er als volgt uit:

Dr. H. Karanuat Ali
Mr. A. Akrum
Mr. B. Ahmad Ali
Mr. A. Karamat Ali
Hr. S. Kallan
Hr. H.W. Mohamed Radja
Hr. A. Azimullah
Hr. A. Guman
Hr. A. Lallmohamed

Van het huidige bestuur van de S.I.V. kan worden gezegd dat zij aldus bezig is een van haar laatste en voornaamste programmapunten te realiseren.

ISLAM STUDIE

Juiste voorlichting noodzakelijk

Er zijn wellicht slechts weinigen onder u, die in de gelegenheid waren de Islam te bestuderen uit Islamitische bron. In de regel waren velen van u bij de bestudering van de Islam door omstandigheden aangewezen op lectuur door niet-Muslim-schrijvers samengesteld. Dat hierin uiteraard steeds misvattingen vallen recht te zetten, behoeft zeker geen betoog. Terwijl de Islam voor de Muslim een zaak is van verstand, gemoeid en beveling, is hij voor niet-Muslims slechts een zaak van verstand.

Wij achten het een voorrecht U hieronder de meest actuele boeken over de Islam, geschreven door geleerde en toegewijde Muslims, in een voor u begrijpelijke taal, het Nederlands, te kunnen aanbieden. De Islam is thans rechtstreeks toegankelijk voor alle Nederlands lezende Muslims en niet Muslims, belangstellenden en critici. Wij beschouwen het voorts als onze plicht, zoveel als in ons vermogen ligt, er toe mede te werken, de Islam van alle in de loop der eeuwen ingeslopen bijkomstigheden te ontdoen en hem terug te brengen tot zijn oorspronkelijke, gaafste vorm, zoals die onberispelijk is vertolkt door onze Profeet Muhammad, vrede zij over hem. Want die Islam alleen zal bij machte zijn mens en wereld te hervormen, tot een, die actief, doelbewust zijn eigen lot smeedt in harmonie met het Goddelijke.

De Islam heeft ook nu, evenals vroeger, zijn grootste taak te vervullen. Het is echter noodzakelijk, dat men hem op de juiste wijze belijdt. En daartoe is een juiste voorlichting door Muslims onontbeerlijk.

Leest de Heilige Quraan (de leer in rust), vervattende de Arabische tekst met ophelderende aantekeningen en voorrede, 1500 pags. in linnenband met goudstuk, van Maulana MUHAMMAD ALI M.A. L.L.B., in het Nederlands vertaald door "SCEDEWO".

Verkrijgbaar in de boekhandels C.K.C., Varekamp, Hoeksteen, en laat u inschrijven als abonnee van het Islamitisch maandblad Al-Haq (de waarheid).

J.M. DRAGMAN

Deze maand:

Na de machtsovername in Afghanistan:

PREMIER MOHAMMED DAOED RAKELT OUDE KWESTIE MET PAKISTAN WEER OP

(door: Moh. S. SEWPERSAD)

De terugkeer naar de macht van oud-premier Mohammed Daoed in Afghanistan heeft de kwestie Paktoenistan voor Pakistan weer naar voren geschoven. De officiële reactie op de geslaagde militaire staatsgreep is voorzichtig geweest, doch waarnemers hebben zich laten ontvallen dat het heel goed mogelijk is dat er opnieuw een campagne zal worden gevoerd voor een aparte Pathaanse staat.

Pakistan's waarnemend minister van buitenlandse zaken, veldmaarschalk *Anwar Noeroeddienkhan* deelde mee dat zijn land de toestand nauwlettend volgt en met nadruk zei hij dat Pakistan altijd getracht heeft goede betrekkingen met Afghanistan te bewaren.

Regeringsfunctionarissen in Islamiabad herinneren zich echter met zorg dat de betrekkingen tussen beide landen nooit zo slecht geweest zijn als in de periode 1953 tot 1963, toen Mohammed Daoed premier was van Afghanistan en zich een voorstander van de "harde lijn" toonde.

Toen er hard geschreeuwd werd om vorming van een aparte Paktoense staat werden de Pakistaanse ambassade in Kaboel (de hoofdstad van Afghanistan) en de consulaten in Kandahar en Jalalabad door een woedende menigte aangevallen en kwam het tot gewapende grensschendingen waarna tenslotte in 1961 de diplomatieke betrekkingen werden verbroken.

In zijn eerste toespraak via de Staatsradio in Kaboel had Daoed het wederom over Paktoenistan als een nog openstaande zaak en het feit dat er korte tijd weer een kortegolfzender in de lucht kwam die zich Radio Paktoenistan noemde, heeft in Pakistan bezorgdheid doen ontstaan over herleving van het konflikt.

De betrekkingen tussen Pakistan en Afghanistan waren na maart 1963 weer normaal geworden toen de nu afgezette koning Mohammed Zahir het aftreden van Mohammed Sardar Daoed had geeist, omdat diens politiek ten aanzien van Paktoenistan, Afghanistan naar een economische ineenstorting leidde.

De verstandhouding tussen president Bhoetto en de afgezette koning

was goed. Afghanistan was het eerste land dat Bhoetto bezocht nadat hij in december 1971 aan de macht was gekomen. De staatsgreep in Kaboel en de terugkeer naar het bewind van Daoed zijn door Bhoetto bij zijn bezoek aan Engeland en Frankrijk twee maanden geleden ter sprake gebracht.

Onlangs heeft president Bhoetto deze kwestie breedvoerig besproken met Sjah Raze Pahlavi van Iran, Pakistans nauwste bondgenoot. De Sjah heeft onmiddellijk militaire hulp toegezegd, indien het openlijk tot een breuk komt tussen Pakistan en Afghanistan.

Een week na het onderhoud met Bhoetto ontbood de Perzische keizer de Afghanistanse ambassadeur om nader te worden ingelicht over deze kwestie.

De opwinding over Pakhoenistan dateert van 1893, toen de grens als demarcatielijn werd getrokken tussen Afghanistan en Brits-Indië. Daardoor werd het gebied van de Pathanen doormidden gesneden en kwam aan beide zijden van de grens bijna evenveel Pathanen te wonen. De grens werd vastgesteld toen Pakistan in 1947 werd gesticht.

Afghanistan beweert dat de Pathanen, die in de Pakistaanse provincies Baloedsjistan en Noordwestgrens wonen, bij de verdeling niet hebben mogen kiezen voor Afghanistan. De campagne voor Pakhoenistan, die in het begin van de jaren 1950 steeds sterker werd, ging aanvankelijk om een staat die zich ver zou uitstrekken, tot Karatsji toe, waardoor Afghanistan een haven zou krijgen. Op latere kaarten komt het voor als een gebied dat de provincie Noordwestgrens, Chitral en de Pathaanse gebieden van Baloedsjistan omvat.

Aan de campagne kwam een eind toen Pakistan na het verbreken van de diplomatieke betrekkingen de grenzen met Afghanistan sloot en geen verkeer meer doorliet, waardoor de in- en uitvoer van het door land ingesloten koninkrijk grotendeels wegviel.

De Pakistaanse bezorgdheid over de terugkeer van Daoed is nog vergroot door het vermoeden dat de Sovjet-Unie en India bij de staatsgreep betrokken zijn geweest of dat zij van de toestand gebruik willen maken. Beide landen waren de eerste die de nieuwe regering van Afghanistan officieel erkenden.

Diplomaten zijn van mening dat in het ergste geval Sovjet-russische steun aan de eis van een Pakhoenistan herleving van de belangstelling voor

een haven aan een warme zee zou kunnen betekenen.

Politici in Karatsji zeiden dat premier Daoed van Afghanistan op den duur de bekrompen benadering van Pakhtoenistan te boven zal komen. Afghanistan heeft dit spelletje dertig jaar lang gespeeld en er zelfs geen centimeter Pakistaans grondgebied verkregen.

ZOELFIKAR ALI BHOETTO GEKOZEN TOT PREMIER VAN PAKISTAN

President Zoelfikar Ali Bhoetto van Pakistan is in de Pakistaanse Nationale Vergadering met een kleine meerderheid gekozen tot premier van Pakistan. Tot president werd gekozen Choudry Fazal Elahi.

De premier wordt thans beschouwd als de belangrijkste man van de republiek Pakistan.

Bhoetto, die twintig maanden president van Pakistan is geweest, is de eerste premier van het land sinds vijftien jaar.

Na de militaire machtsovername en de afkondiging van de staat van beleg in oktober 1958 is Pakistan geregeerd door presidenten.

Bhoetto's verkiezing werd door de fractie van zijn partij luid toegejuicht. De enige tegenkandidaat was Maulana Sjah Ahmad Noeranie. Maulana is geen onbekende voor Suriname, hij heeft tweemaal toe ons land bezocht als gast van de Surinaamse Moslim Associatie.

SHABE-BARAAT:

Shabe-Baraat is een Gebedsnacht op de vijftiende van de Islamitische maand SHABAAN. Het wordt herdacht in de nacht tussen de 14e en 15e dag van de Islamitische maand Shabaan. De H. Profect MOHAMMAD (s.a.w.) heeft gezegd, dat in de nacht van Shabe-Baraat ALLAH Zich tot Zijn Gelovige dienaren richt en het volgende zegt: „Is er iemand onder Mijn dienaren, die vergiffenis van zijn zonden wenst te vragen, opdat ik hem (haar) vergiffenis kan schenken? ”.

„Is er iemand onder Mijn dienaren, die Gods overvloed wenst te vragen, hetwelk Ik gaarne bereid ben hem (haar) te schenken? ”.

„Is er iemand onder Mijn dienaren, die in moeilijkheden verkeert, die Ik gaarne bereid ben te helpen? ”.

De H. Profect MOHAMMAD (s.a.w.) heeft gezegd, dat de Gelovigen gedurende de gehele Nacht van Shabe-Baraat moeten bidden en zij die wel in staat zijn, moeten overdag (op de 15e dag van Shabaan) een dag vasten. Zij, die niet kunnen vasten, moeten daarvoor in de plaats een (of meer) arme(n) voeden. Het is ook aan te bevelen de H. Qoraan te (laten) reciteren en t.b.v. de overleden gelovigen aan ALLAH middels gebed (doe'aa) vergiffenis te vragen. (Zie HADIES “SAHIE BOCHARIE”, deel I, Abwaabo “TAQSIERIS SALAAT”, bladz. 449, No. 1074); Zie “MISJKAAT SHARIEF”, deel I, Baabo “Qijame Sjahre Ramadaan”, bladz. 294, no. 1225).---

De Redactie.

BEGIN ISLAMITISCHE VASTEN IN 1973

Het Islamitische vasten begint in de maand RAMADAAN bij het zien van de nieuwe MAAN. Elke Islamitische maand begint bij het zien van de nieuwe maan vlak na zonsondergang (Magrib).

Berekening volgens de Zonnekalender 1973:

Woensdag 26 september 1973: Nieuwe Maan: Conjunctie-stand van de Maan. (Bij een conjunctie-stand is de Maan vanuit de Aarde onzichtbaar, omdat de verlichte helft van de Maan totaal naar de Zon toe is gekeerd);

Donderdag 27 september 1973: bij een heldere hemel is de Maan wel zichtbaar een dag na de conjunctie-stand vlak na Zonsondergang (Magrib) (± 18.30 u Surinaamse tijd); einde van de Islamitische maand "SHABAAN" en begin van de Islamitische maand "RAMADAAN", eerste TARAWIEH-GEBED na Salaatoel-Iesja;

VRIJDAG (OCHTEND) 28 september 1973: eerste Islamitische vastendag.

De NIJAT (het voornemen) van het vasten:

„Wa be Saume gadin nawaito min shahre Ramadaan“: (vertaling): „Bij het begin van deze maand Ramadaan heb ik mij voorgenomen om vanaf morgen te zullen vasten“.

De NIJAT (het voornemen) voor het breken van het vasten:

„Allahoemina innie laka soemto, wa beka aa-manto, wa alaika tawakkalto, wa alaa riz-qeka astarto, fataqabbal minnie“.

(vert.): „O mijn Heer, om U te behagen heb ik gevast en in U geloof ik en op U alleen is mijn vertrouwen en met het door U geschonken voedsel breek ik mijn vasten, accepteer dus mijn vasten“.

Moge ALLAH aan alle gelovigen gezondheid en kracht schenken om ook dit jaar hun vasten te kunnen voleindigen.

(Zie H. QORAAN, Surah "AL-BAQARAH", hfdst. 2:184, 185, 186, 188), "SOEDEWO": hfdst. II, verzen: 183, 184, 185, 187). Zie HADIES "SAHIE BOCHARIE", deel I, Kitaboes-Saum, bladz. 675 - 720). -----

De Redactie.

HET LEVEN VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD (s.a.w.) (vervolg 4)

(door: A. MAHMOOD)

VERZOEKINGEN:

In Mekka namen de vervolgingen van de H. Profeet MOHAMMAD (s.a.w.) steeds grotere omvang aan. De bewoners van Mekka gingen naar de oom van de H. Profeet, ABU TALIB, die een der leiders van zijn volk was, en stelden hem voor dat hij een zoon van een andere leider zou aannemen en MOHAMMAD aan hun wraakzucht overleveren, waarop ABU TALIB antwoordde: „Dit is waarlijk een vreemd voorstel. Gij wenst dat ik mijn eigendom aan een uwer booswichten afsta en mijn neef (Mohammad) in uw handen overlever om hem door u te laten doodfolteren. Zou zelfs een dier zijn eigen jongen doden en die van een ander liefhebben?” Na deze verklaring van ABU TALIB gehoord te hebben, gingen de leiders teleurgesteld weg. Na enige tijd wendden de hoofden zich wederom tot ABU TALIB en vroegen hem zijn neef MOHAMMAD van het prediken tegen hun afgoden te weerhouden en zij zeiden: „Als uw neef (Mohammad) een groot man wil worden of enige andere wens koestert, dan kunnen wij zijn wens inwilligen, maar wij kunnen de schande niet verdragen, die door zijn prediking over Gods eenheid onze afgoden wordt aangedaan.” ABU TALIB liet de H. Profeet MOHAMMAD bij zich komen en vroeg hem of hij niet aan de wensen van de leiders van Mekka wilde toegeven. Hierop antwoordde de H. Profeet MOHAMMAD het volgende: „Oom, ik ben u zeer veel dank verschuldigd, maar zelfs voor u kan ik GOD niet verlaten. Ik predik toch niet voor mijzelf en ik kan deze zending niet voor wereldlijke belangen opgeven. Als gij niet in vriendschap met mij leven kunt, doe dan wat u goed dunkt en laat mij aan ALLAH over.” Wederom bepaalde het volk van Mekka zich tot vleierijen en smekingen. Zij wezen een leider aan om de H. Profeet MOHAMMAD te benaderen en hem te verzoeken de vrede in de stad niet te verstoren en om hem bij deze gelegenheid meteen voor te stellen, dat indien het zijn doel was eer te behalen, zij hem gaarne als eerste der stad zouden uitroepen; als hij rijkdommen wenste, stonden zij gereed hem door een grote bijdrage tot de rijkste inwoner van Mekka te maken; indien hij koning wenste te worden, wilden zij hem gaarne als zodanig erkennen; als hij een vrouw wenste, zou hij zich die uit alle vrouwen der stad kunnen kiezen; als hij maar ophield de eenheid Gods te prediken. Hierop antwoordde de H. Profeet: „INDIEN GIJ DE ZON OP MIJN

RECHTERHAND EN DE MAAN OP MIJN LINKERHAND ZOUDE ZETTEN, ZOU IK NOCHTHANS DEZE LEERSTELLINGEN NIET VERWERPEN." Te dien tijde hadden zich 80 menschen (Moslims) bij de H. Profcet Mohammad aangesloten.

VLUCHT NAAR ABESSINIE:

Enige tijd later kon de H. Profcet MOHAMMAD (s.a.w.) de kwellingen, die zijn volgelingen te verduren hadden, niet langer aanzien en hij raadde hun een schuilplaats te zoeken in ABESSINIE, welk land toen door een Christelijke koning werd geregeerd. Vijftien Moslims staken eerst over naar Abessinie met het verzoek de vluchtelingen uit te leveren, opdat zij ter dood gebracht zouden kunnen worden. De Koning liet de uitgewekenen bij zich komen en ondervroeg hen betreffende hun Godsdienst. Jafar zoon van ABU TALIB trad daar op naar voren en sprak: „O Koning, wij waren weggezonden in de afgrond van onwetendheid en verwildering; wij waren afgodendienaars, wij leefden in onkuisheid; wij aten dode lichamen; wij spraken hetgeen kwaad was; wij veronachtzaamden ieder gevoel van menslievendheid; wij verzaakten de plichten van gastvrijheid en goede buurschap. Slechts de wet van de sterkste kenden wij. Toen

deed God een man (Mohammad) onder ons opstaan, wiens afkomst, waarheidsliefde, oprechtheid en reinheid wij kenden. Hij wekte ons op tot de aanbidding van de enige God; hij leerde ons niets aan God gelijk te stellen en ons af te wenden van afgodendienarij; hij gebood ons waarheid te spreken, trouw te zijn aan onze afspraken, barmhartig te zijn en de rechten van de naaste te eerbiedigen. Hij verbood ons kwaad te spreken van vrouwen en het vermogen van de wees te verkwisten ten eigen bate; hij beval ons het kwaad te ontluchten en ons te onthouden wat slecht is, het Gebed en het vasten in acht te nemen en aalmoezen te geven. In hem hebben wij geloofd. Daarom zijn onze landgenoten tegen ons opgestaan; zij hebben ons vervolgd om ons de aanbidding van de enige God te doen verzaken en terug te keren tot de dienst van hout en steen. Zij hebben ons gepeinigd en gekweld, zodat wij, toen wij geen rust meer onder hen vonden, eindelijk naar uw land gekomen zijn, hopende, dat gij ons zoudt beschermen in onze nood”.

De Koning was voldaan, zag de rechtvaardigheid van hun zaak in en daar hij zeer onder de indruk was van het antwoord van de Moslims, vooral omtrent hun hoogstaande opvattingen ten opzichte van Jezus Christus, over wie de koning hen ook verschillende vragen had gesteld, weigerde de koning te voldoen aan het verzoek der Mekkaanse afgezanten, die onverrichterzake en zeer teleurgesteld naar Mekka moesten terugkeren.

DE BEKERING VAN OEMAR:

Het was aan het einde van het zesde jaar van Mohammads profectschap toen Oemar zich op 33-jarige leeftijd tot de ISLAM bekeerde. Hij was het hoofd van zijn stam en een vurig natuurmens. De geschiedenis van zijn wonderbare bekering zal de diepe denker ten zeerste interesseren. Oemar heeft een grote rol in de Islamitische geschiedenis gespeeld, zowel tijdens het leven van de H. Profet MOHAMMAD, als ook daarna, toen hij tot tweede Kalief gekozen werd. De ongelovigen waren er in geslaagd de woeste Oemar tot de gedachte te brengen, dat hij zijn land zou redden, indien hij het van MOHAMMAD bevrijdde. Zo richtte Oemar, na zijn zwaard te hebben aangegord, met vlammende ogen zijn schreden naar de wijk Safa, waar hij meende de H. Profet MOHAMMAD aan te treffen. Onderweg ontmoette hij een van zijn kennissen, die tot de ISLAM was overgegaan, zonder dat zijn stamgenoten het wisten. Waar gaat gij heen Oemar? vroeg de bekeerling. „Ik ga de persoon van MOHAMMAD opzoeken, die tweedracht heeft gestookt onder de Qoraishieten. O, bij onze goden!

Ik moet hem doden," luidde het norske antwoord. Bij ALLAH, uw ziel brengt u tot een krankzinnige daad, o Oemar! Denkt gij dat de Banu-abde-i-Manaaf (de stam des Profeten) u op deze aardbodem met rust zal laten, als gij haar bloedverwant MOHAMMAD ter dood brengt? voegde de Moslim er aan toe, trachtend hem van zijn afschuwelijk plan af te brengen. „Zou het niet veel beter zijn, indien gij zekere leden van uw eigen gezin hun handelingen laat verklaren? Wie zijn deze personen onder mijn dak? vroeg Oemar. Uw zuster Fatima en uw zwager. Ook zij zijn Moslims, was het antwoord. Bij deze woorden bleef Oemar plotseling staan, zijn woede veranderde van richting en in allerijl spoedde hij zich naar het huis van zijn zuster Fatima. Juist toen hij daar aankwam was Khabbaab, een vurige volgeling van de H. Profeet, bezig het op een stuk perkament geschreven hoofdstuk van de H. QORAAN te reciteren. Op het horen van het woedende kloppen van Oemar vluchtte Khabbaab een aangrenzende kamer in, terwijl Fatima het perkament in de plooiën van haar kleed verborg. Maar Oemar had de stem van Khabbaab gehoord en vroeg op gebiedende toon: „Wat is dat voor reciteren met gedempte stem, dat ik hoorde en dat u plotseling afbrak toen ik kwam?" Er was niets te horen. Gij vergist u, verklaarde zijn zuster en zwager. Neen, neen, er is geen vergissing mogelijk en ik dwaal ook niet als ik u zeg, dat ik ver-

nomen heb, dat gij beiden MOHAMMADS Godsdienst volgt en zonder op een nadere verklaring te wachten, stormde Oemar op zijn zwager los, sloeg hem tegen de grond en greep hem bij zijn baard. Fatima wierp zich op haar broer en deed wanhopige pogingen haar echtgenoot te bevrijden, roepende: „Gij spreekt de waarheid! Wij zijn Moslims”. Bij deze bekentenis was Oemar buiten zichzelf van woede en wierp de moedige Fatima door een slag in het gezicht ter aarde. „Ja, wij zijn Moslims, o vijand van ALLAH!” hernam zij, terwijl zij hem moedig aanstaarde en hevig bloedde. Ja, wij geloven in ALLAH en Zijn Profeet MOHAMMAD! Doe nu met ons wat gij wilt.” Toen Oemar het bloed van zijn zuster zag, maakte de onversaagde moed der zwakke vrouw een diepe indruk op hem en hij schaamde zich over hetgeen hij had gedaan. „Geef mij het perkament dat ik u heb horen lezen,” vroeg Oemar aan zijn zuster Fatima op zachte toon. „Ik wil enig idee hebben van datgene, wat aan MOHAMMAD is geopenbaard.” Wij zijn bang dat gij het schrift zult vernietigen. Wees niet bang, zei Oemar; bij ALLAH, gij zult het terugkrijgen, zodra ik het gelezen heb.” Ondanks haar wens om te trachten haar broer te bekeren, maakte Fatima bezwaren. „O mijn broeder, ik kan het niet aan u toevertrouwen, want gij zijt onrein. Alleen reine handen mogen het „BOEK” aanraken, waarin de woorden van ALLAH geschreven zijn.” Na dit gehoord te hebben, stond Oemar op en reinigde zich, waarna Fatima hem het perkament overhandigde, waarop enige verzen van de H. QORAAN geschreven stonden:

„VOORWAAR, IK BEN ALLAH; ER IS GEEN GOD BEHALVE IK; AANBID MIJ DERHALVE EN VERRICHT HET GEBED TOT MIJN GEDACHTENIS. ZIE, HET UUR KOMT; IK ZAL HET ONTHULLEN OPDAT ELKE ZIEL DE BELONING ZAL ONTVANGEN WAARNAAR ZIJ STREEFT.” (H. QORAAN, Surah „TAA’HAA,” hfdst. 20:15, 16), „SOEDEWO”, hfdst. XX, verzen 14, 15).

„HIJ (ALLAH) IS DE HEER DER HEMELEN EN DER AARDE EN AL HETGEEN HIER TUSSEN IS. DIEN HEM DERHALVE EN WEES VOLHARDEND IN ZIJN AANBIDDING. KENT GIJ ZIJN GELIJKE?” (H. QORAAN, Surah „MARJAM”, hfdst. 19:66), „SOEDEWO”: hfdst. XIX, vers 65).-----

Onmiddellijk na het lezen van de eerste verzen kon Oemar, die opmerkelijk goed geletterd was, niet nalaten een kreet van bewondering te slaken. „Hoe schoon! Wat een verheven taal!” O Oemar, riep Khabbaab uit zijn schuilplaats te voorschijn komende; ik koesterde grote verwach-

tingen dat de Almachtige GOD ten gunste van u de wens zou vervullen, die ik gisteren nog door de H. Profeet MOHAMMAD hoorde uiten: „O ALLAH, zei de H. Profeet, versterk de ISLAM door bekering van een van deze mannen: Abu Djahl of Oemar.”

„Breng mij dadelijk naar de H. Profeet MOHAMMAD,” antwoordde Oemar, opdat ik mij in zijn tegenwoordigheid tot de ISLAM bekeer.” Van blijdschap vervuld leidde Khabbaab hem in triomf naar de woning in de wijk SAFA, waar de discipelen, die zich eensgezind om de H. Profeet MOHAMMAD hadden geschaard, bezig waren zijn woorden in zich op te nemen, toen een gebiedend geklop de deur deed trillen. Een der metgezellen stond op en zag door een spleet in het hout de geweldige krijgsman (Oemar) met zijn zwaard bengelend aan zijn gordel. Als door de bliksem getroffen bij deze verschijning keerde hij terug om de H. Profeet te waarschuwen, die kalm tegen hem zei: „Laat hem binnen. Als hij met goede bedoelingen komt, zullen wij hem hartelijk welkom heten en als hij met boze plannen komt, dan zullen wij dat ook zien.” De metgezel gehoorzaamde en Oemar kwam binnen. De H. Profeet MOHAMMAD echter trad hem tegemoet en toen Oemar in het voorportaal tegenover hem stond, greep de H. Profeet Oemar bij zijn kraag en trok hem met een plotselinge ruk naar het midden van het verzamelde gezelschap en zei: „Uit welk motief komt gij hier, o zoon van Al-Khattaab?” Wilt gij u nog immer in goddeloosheid blijven wentelen, totdat de toorn des Almachtige u vernietigt?” Oemar antwoordde: „O Profeet van ALLAH, ik kom om mijn geloof in ALLAH, Zijn Profeet en Zijn openbaring te belijden.” „LOF ZIJ ALLAH! EERT HEM!” riep de H. Profeet MOHAMMAD uit. Toen de metgezellen van de plotselinge bekering van OEMAR op de hoogte waren gebracht, ging ieder zijns weegs, vol dankbaarheid jegens ALLAH, Die het beschikt had.-----

(wordt vervolgd)

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

GOD, COSMOS EN DE MENS (slot)

(door: A. MAHMOOD)

De overtreding van de Wetten van de Godsdienst heeft tengevolge de vooruitgang van de mens naar dit doel tegen te houden. De H. Qoraan leert, dat de Wet van de Godsdienst in haar gezamenlijke uitwerking de mens als hulpmiddel dient om de GEESTELIJKE REINHEID en VERHEFFING te bereiken. Evenals iedere overtreding der natuurwet de mens niet geheel ten gronde richt, noch iedere achteloosheid in de voeding een ziekte toestand ten gevolge heeft, zo heeft niet iedere overtreding der Wet van de Godsdienst tengevolge, dat de overtreder de toorn Gods over zich brengt of van iedere gelegenheid tot bereiking van zijn doel beroofd wordt. De Wet van de Godsdienst heeft immers zelf ten doel DE MENS IN ZIJN STREVEN NAAR GEESTELIJKE VOLMAAKTHEID VOORUIT TE HELPEN. -----

HET WERELDSE LEVEN:

„Weet, dat het wereldse leven alleen spel, vermaak, praalvertoon, pocherij onder elkander, wedijver in vermeerdering van rijkdom en kinderen, is als de regen waardoor het plantenleven de kwekers verblijdt. Dan droogt het op, gij ziet het geel worden en vergaan. En in het Hiernamaals is er een strenge straf en ALLAH's vergiffenis en welbehagen. En het leven dezer wereld is niets anders dan een zaak van begoocheling. WEDIJVERT OM VERGIFFENIS VAN UW HEER TE VERKRIJGEN en voor het PARADIJS, waarvan de breedte gelijk is aan de breedte tussen hemel en aarde, bereid voor degenen, die in ALLAH en Zijn boodschappers (profeten) geloven. Dat is de genade van ALLAH. Hij schenkt deze aan wie HIJ wil en ALLAH is de HEER van GROTE GENADE.” (H. QORAAN, Surah „AL-HADIED”, hfdst. 57:21,22), „SOEDEWO”, hfdst. LVII, versen 20, 21).-----

„O Mijn gelovige dienaren, Mijn aarde is uitgestrekt, aanbidt derhalve MIJ alleen. Elk mens moet de dood ondergaan, daarna zult gij tot ONS worden teruggebracht. Zij, die geloven en goede werken doen, hen zullen WIJ zeker huisvesten in verheven woningen van het PARADIJS, waarin rivieren stromen. Zij zullen er in vertoeven. Hoe voortreffelijk is de beloning dergenen, die GOED doen. Die standvastig zijn en hun vertrouwen in hun HEER stellen. En hoeveel dicren zijn er die hun eigen onderhoud niet meedragen! ALLAH zorgt voor hen en voor u, en HIJ is de Alhorende, de Alwetende. En als gij hen vraagt: „Wie heeft de

hemelen en de aarde geschapen en de Zon en de Maan in dienst gesteld?" Zij zullen gewis zeggen: „ALLAH". Hoe worden zij dan van het goede Pad afgewend? ALLAH vergroot en bekrimpt het levensonderhoud voor wie HIJ wil van Zijn dienaren. Voorzeker, ALLAH heeft kennis van alle dingen. En als gij hen vraagt: „Wie zendt water uit de hemel neder en geeft er leven door aan de aarde na haar dood?" Zij zullen gewis zeggen: „ALLAH". Zeg: „Alle roem behoort aan ALLAH," maar de meesten hunner begrijpen het niet. Het tegenwoordige leven is niets dan een leeg vermaak en een spel, maar het tehuis van het Hiernamaals, dat is het WERKELIJKE LEVEN, als zij dit slechts konden begrijpen." (II. QOR- AAN, Surah „AL-ANKABOET", hfdst. 29:57-65), „SOEDEWO": hfdst. XXIX, verzen 56-64).-----

VERLEIDING DOOR DE SATAN (IBLIES):

Toen uw HEER tot de Engelen zeide: „IK ga de mens uit droge, harde klei scheppen, uit leem gewrocht." Wanneer IK hem (de mens) daaruit heb gevormd en hem MIJN Geest heb ingeblazen, valt dan in onderdanigheid voor hem neder." De Engelen onderwierpen zich allen

tezamen. Maar IBLIES (satan) weigerde tot degenen te behoren die zich onderwierpen. HIJ (Allah) zeide: „O Iblies, wat hapert u dat gij niet onder degenen zijt die zich onderwierpen? Hij (Iblies) antwoordde: „Ik ga mij niet onderwerpen aan de mens, die GIJ uit droge, harde klei hebt geschapen, uit leem gemaakt.” God zeide: „Ga dan heen, gij zijt voorzeker verworpen.” Mijn vloek zal tot de Dag des Oordeels op u rusten.” Hij (Iblies) zeide: „Mijn Heer, schenk mij dan uitstel tot de Dag, waarop zij (de mensen) zullen worden opgewekt.” GOD zeide: „U wordt uitstel verleend, tot de dag van de bekende tijd.” Hij (Iblies) antwoordde: „Mijn Heer, daar Gij mij verloren hebt geacht, zal ik voor hen (de mensen) de dingen op Aarde schoonschijnend maken en HEN ALLEN DOEN DWALEN, met uitzondering van UW OPRECHTE DIENAREN onder hen.” God zeide: „Dit is een pad, rechtstreeks tot Mij.” Gij zult over MIJN DIENAREN zeker geen macht hebben, met uitzondering van de DWALENDEN, die u (satan) volgen en de HEL is zeker de beloofde plaats voor hen allen.” (H. QORAAN, Surah „AL-HIDJR”, hfdst. 15:29-43), „SOEDEWO”, hfdst. XV, verzen 28-42).

LEVENSGIDS EN MANING VOOR DE MENS:

IK ben ALLAH, de Alwetende. Dit (de H. QORAAN) IS EEN VOLMAAKT BOEK, daaraan is GEEN TWIJFEL, EEN RICHTSNOER VOOR DE GODVREZENDEN. Die in het onzienlijke geloven en het Gebed houden en die WELDOEN met hetgeen WIJ hen hebben geschonken. En die geloven in hetgeen u (Mohammad) is geopenbaard en in hetgeen voor u is geopenbaard, en een standvastig vertrouwen hebben in dat wat komen zal. Zij zijn het die de LEIDING van hun HEER volgen en DEZEN zullen slagen. (H. QORAAN, Surah „AL-BAQARAH” hfdst. 2:2-6), „SOEDEWO”: hfdst. II, verzen 1-5).

Bij het duidelijke BOEK (de H. Qoraan). Waarlijk, WIJ openbaarden het in een gezegende nacht en WIJ zijn de WAARSCHUWER, waarin (in de H. Qoraan) al het WIJZE tot in bijzonderheden is uitgelegd. Door ONS gebod. Voorzeker, WIJ zenden de Profeten; Als een BARMHARTIGHEID VAN UW HEER. HIJ (ALLAH) is de Alhorende, de Alwetende.” (H. QORAAN, Surah „ADDOCHAAN”, hfdst. 44:3-7), „SOEDEWO”: hfdst. XLIV, verzen 2-6).

Dit (de H. Qoraan) is niets dan een VERMANING voor de WERELDEN. Voor hem onder u (de mensen) die OPRECHT WIL WANDELEN. En gij zult niets willen behalve wat ALLAH wil, de HEER DER WERELDEN.”

(H. QORAAN, Surah „ATTAKWIER”, hfdst. 81:28–30), „SOEDEWO”: hfdst. LXXXI, verzen 27–29).-----

Wij hebben u een BOEK (de H. Qoraan) nedergezonden waardoor gij tot aanzien kunt komen; wilt gij dan niet begrijpen.” (H. Qoraan, Surah „AL-AMBIJAA”, hfdst. 21:11), „SOEDEWO”: hfdst. XXI, vers 10). ----

LEVENSLLOOP VAN DE MENS:

„Wee de mens! Hoe ondankbaar is hij! Waaruit heeft HIJ (Allah) hem geschapen? Uit een kleine levenskiem schiept HIJ hem en stelt zijn verhoudingen vast. Dan effent HIJ (Allah) de weg voor hem (de mens). Dan wanneer HIJ (Allah) wil, zal HIJ hem (de mens) weer opwekken.” (H. Qoraan, Surah „ABASA”, hfdst. 80:18–23), „SOEDEWO”: hfdst. LXXX, verzen 17–22). -----

DE DAG DER OPSTANDING:

Zij waarden ALLAH niet volgens Zijn Waardigheid. De gehele aarde zal in Zijn greep zijn op de Dag der Opstanding en de hemelen zullen worden opgerold in Zijn hand. Glorie zij HEM en verheven is HIJ boven hetgeen zij met HEM vereenzelvigen. En de bazuin zal worden geblazen en allen die in de hemelen en op aarde zijn, zullen bezwijmen, behalve degenen die ALLAH wil. Dan zal er nogmaals worden geblazen en ziet! Zij zullen staande herrijzen en wachten. En de aarde zal door het licht van haar HEER schitteren, en het BOEK zal nedergelegd worden en de Profeten en de getuigen zullen worden gebracht en er zal tussen hen met RECHTVAARDIGHEID geoordeeld worden en hen zal geen onrecht worden aangedaan. Elke ziel zal volledig worden beloond voor hetgeen zij deed. En HIJ (Allah) weet het beste wat zij volbrachten.” (H. Qoraan, Surah „AZZOMAR”, hfdst. 39:68–71), „SOEDEWO”, hfdst. XXXIX, verzen 67–70).-----

DE DAG DES OORDEELS:

Wanneer de hemel wordt gespleten: En wanneer de sterren verstrooid worden: En wanneer de rivieren worden geledigd: En wanneer de graven worden geopend: zal iedere ziel weten wat zij heeft vooruitgezonden en wat zij achterwege heeft gelaten. O mens, wat heeft u bedrogen omtrent uw HEER, de Genadige, Die u schiep, daarna voltooide en u de juiste verhoudingen gaf? HIJ (Allah) heeft u gevormd in een vorm, die HEM

behaagde. Neen, gij loochent het Oordeel. Maar voorzeker, ER ZIJN BEWAKERS OVER U. Eerwaarde schrijvers, Die weten wat gij doet. Voorwaar, de deugdzamen zijn omringd door zegeningen en de slechten zijn omringd door de hel; Daarin zullen zij verbranden op de Dag des Oordeels. En zij zullen er niet aan kunnen ontsnappen. En wat weet gij ervan wat de Dag des Oordeels is? Nogmaals, wat weet gij ervan wat de Dag des Oordeels is? DE DAG WAAROP GEEN ZIEL IETS VERMAG VOOR EEN ANDERE ZIEL! OP DIE DAG BERUST HET GEBOD ALLEEN BIJ ALLAH. (H. QORAAN, Surah „AL-INFITAAR”, hfdst. 82:2–20), „SOEDEWO”: hfdst. LXXXII. verzen 1–19).

DE HEL (DJAHANNAM):

En de ongelovigen zullen naar de hel worden gedreven, wanneer zij deze bereiken, zullen de poorten worden geopend en haar wachters zullen tot hen zeggen: KWAMEN ER GEEN BOODSCHAPPERS (PROFETEN) VAN UIT UW MIDDEN TOT U, DIE DE TEKENEN VAN UW HEER VERKONDIGDEN EN UW WAARSCHUWDEN VOOR DE KOMST VAN

DEZE DAG? Zij (de ongelovigen) zullen antwoordden: „JA ZEKER!” Maar nu is de uitspraak van de straf tegen de ongelovigen van kracht geworden. Er zal worden gezegd: „GAAT DE POORTEN DER HEL BINNEN OM ER IN TE VERTOEVEN, slecht is de verblijfplaats voor de hoogmoedigen.” (H. Qoraan, Surah „AZZOMAR”, hfdst. 39: 72, 73), „SOEDEWO”: hfdst. XXXIX, verzen 71, 72).-----

En wat weet gij wat het VUUR der HEL is? Het ontziet niets, noch laat het iets onverteerd achter. Het verschroeit het gezicht. Daarover waken er NEGENTIEN ENGELN. En WIJ hebben niets dan engelen tot wachters van het VUUR gemaakt. En WIJ hebben hun getal niet vastgesteld, dan tot beproeving der ONGELOVIGEN, opdat wie het BOEK is gegeven, zekerheid mogen verkrijgen en dat de gelovigen in geloof mogen toenemen en opdat de mensen van het Boek en de gelovigen niet zullen twijfelen.” (H. Qoraan, Surah „AL-MODDASSIR”: hfdst. 74: 28–32), „SOEDEWO”: hfdst. LXXIV, verzen 27–31).-----

„De boom van ZAQQOEM (cactus) zal het voedsel voor de zondaar zijn. Als gesmolten koper zal het in de buik koken, gelijk het koken van ziedend water. Grijpt hem en sleurt hem in het midden van het laaiend VUUR; giet daarna als marteling kokend water op zijn hoofd. Proef dit! Voorzeker, gij waart eens de machtige, de eerwaardige. Dit is inderdaad datgene waaraan gij twijfelde. (H. Quraan, Surah „ADDOCHAAN”, hfdst. 44:44–51), „SOEDEWO”: hfdst. XLIV, verzen 43–50).-----

„Zullen wij niet sterven na onze eerste dood, noch worden gestraft? Voorwaar, dit is de opperste zegepraal. Laat daarom de werkers voor iets werken. Is dit een beter onthaal of de boom van ZAQQOEM (cactus)? Voorzeker, WIJ hebben deze tot een beproeving voor de ONRECHT-VAARDIGEN gemaakt. Het is een boom, die uit de bodem der HEL ontspringt. De trossen ervan zijn als de koppen van slangen. En zij zullen er zeker van eten en er hun buik mee vullen. Dan zullen zij bovendien een drank van kokend water ontvangen. Daarna zal hun terugkeer zeker naar het VUUR zijn. Zij vonden inderdaad hun voorvaders in dwaling. En zij haastten zich in hun voetstappen voort. En voorzeker dwaalden voor hen velen der ouden. En WIJ hadden waarschuwers (Profeten) tot hen gezonden. Ziet dan hoe het einde was van hen die waren gewaarschuwd. Met uitzondering der uitverkoren dienaren van ALLAH.” (H. QORAAN, Surah „ASSAFAAT”: hfdst. 37:59–75), „SOEDEWO”: hfdst. XXXVII, verzen 58–74).-----

HET PARADIJS (DJANNAT):

„Als de gebeurtenis plaats vindt, zal er niets dit plaatsvinden kunnen tegenhouden. Enigen zal het vernederen, anderen zal het verheffen. Wanneer de Aarde hevig zal worden geschokt; en de bergen verbrijzeld; zullen deze als stof worden verstrooid. En gij zult in drie soorten worden verdeeld De mensen aan de rechterkant! En de mensen aan de linkerkant hoe ongelukkig zijn de mensen aan de linkerkant! De voorbijstrevenden in het Geloof zullen de eersten zijn; dezen zijn de gunstelingen die GOD dicht zullen naderen. In tuinen van verrukking. Het zijn een groot aantal van de eersten. En weinigen uit later tijd. Op sofa's doorvlochten met goud en edelgesteenten. Daarop nederliggende, naar elkander toegewendt! Daar zullen jonge mannen onder hen rondgaan die niet zullen verouderen. Met bekers, kannen en kopjes gevuld uit een zilveren bron. – Zij zullen daarvan geen hoofdpijn krijgen noch zullen zij dronken worden. – En met fruit dat zij het liefst hebben. – En met vlees van vogelen dat zij begeren. En er zullen schonen (jonge vrouwen) zijn met grote mooie ogen; als verscholen paarden. Als BELONING voor hetgeen zij (de voorbijstrevenden in het Geloof) plachten te doen. Zij zullen daar geen ijdele gesprekken of zondige taal horen, doch het woord: „VREDE, VREDE.” (H. Qoraan, Surah „AL-WAAQIAH”, hfdst. 56:2–27), „SOEDEWO”, LVI, verzen 1–26). -----

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

LITERATUUR:

1. De HEILIGE „QORAAN”,
  2. De rassen en hunne leiders (dr. A. Besant)
  3. De vorming van het zesde wortelras (C.W. Leadbeater)
  4. Zeven beginselen van de mens (Dr. A. Besant)
  5. Rosicrucian Cosmo-Conception (Max Heindel)
  6. „Atlantis” (W. Scott Elliot)
  7. “Lemurie” (W. Scott Elliot)
  8. Onze Atlantische voorouders (Dr. R. Steiner)
  9. „PURANAS”: Philosophical principles of Natural Revealed Religion unfolded in a Geometrical Order (Chev. Ramsay).
-

„Zij die geloven en zich aan Rechtvaardigheid houden, er zijn voor hen blijde tijdingen in het tegenwoordige leven en in het hiernamaals.”

(H. QORAAN, Surah „JOENOES”, hfdst. 10: 64, 65), „SOEDEWO”: hfdst. X, verzen 63, 64). -----

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَسْتَقِيمُونَ ۝

لَهُمْ السَّعَادَةُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ
لَا يَسْتَدْرِي لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَاكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

„ALHAMDO LILLAHE RABBIL ALAMIEN”: Alle Lof zij ALLAH, de HEER der Werelden.”

Amien!

(A. Mahmood)

HEER MUNIR ALAM EN DE MOSLIMGEMEENTE CURACAO

Blijkens een aan de redactie van Al Haq gericht schrijven van de heer W. Munir Alam d.d. 29 juli 1973, bestaat er sinds kort een controverse tussen hem en het bestuur van de Moslim Gemeente Curacao. De heer Munir Alam die jarenlang secretaris is geweest van de genoemde gemeente is de mening toegedaan dat het bericht verschenen in Al Haq no.20 (mei 1973) onder de kop: "Muslim gemeente kiest nieuw bestuur" niet juist moet worden geacht, aangezien volgens hem terzake geen vergadering is belegd.

Met betrekking tot het gestelde in de slotalinea van het bovenbedoeld bericht in Al Haq stelt de heer Munir Alam dat hij ZELF ontslag uit het bestuur heeft genomen en "absoluut niets meer met het bestuur te maken wil hebben" en derhalve van zijn "herverkiezing" geen sprake kan zijn.

E.e.a. zal moeten worden verantwoord aan de rechter aan wie de controverse binnen het bestuur ter beoordeling zal worden voorgelegd.

Gehoopt wordt dat de rechterlijke beslissing de eenheid onder de Moslims bestuursleden op Curacao, voor zover deze verstoord zou zijn, wederom zal doen terugkeren.

OPVOEDING DOOR RELIGIE

(door: Maulana Ghulam Ahmad BASHIR H.A.)

Alvorens wij onze mening over „opvoeding en religie” geven, willen wij vaststellen, wat wij onder deze termen verstaan.

Opvoeding: Onder opvoeding verstaan wij het systematisch leiden van 's mensen aangeboren neigingen tot diepere collectieve of individuele inzichten en levensnormen. Hierdoor kan de mens de gewenste graad van ontwikkeling bereiken, waardoor hij geen belemmering doch een zegen wordt voor zijn medemens.

Religie: Onder het woord religie verstaan wij in de strengste zin datgene, dat de mens aan de ene kant verbindt met het allerhoogste en aan de andere kant met zijn medeschepselen in het algemeen en met zijn medemens in het bijzonder.

De taak der religie

De mens is evenals zijn medeschepselen een bundel van driften, maar buitendien begiftigd met rede. Voor de rede echter tot ontwikkeling komt, handelt de mens slechts instinctmatig om in zijn behoeften te voorzien, dus uitsluitend biologisch. In het bevredigen van zijn natuurlijke neigingen maakt hij geen onderscheid tussen goed en kwaad. Zolang de mens op deze wijze handelt, kunnen wij hem niet in de volle zin van het woord mens noemen.

In dit stadium kunnen wij weliswaar enkele goede eigenschappen bij hem waarnemen, doch deze zijn niet alleen de mens eigen. Soortgelijke attributen kan men ook bij de dieren aantreffen. Liefde, medelijden, trouw, zelfopoffering en nederigheid bijvoorbeeld zijn zowel attributen van de mens als van het dier.

De eerste taak van de godsdienst is de mens uit deze dierlijke staat op te heffen tot die van waarachtig menszijn.

Dir doet de godsdienst door de mens voorschriften te geven, die bij hem het besef doen rijzen, dat hij onderscheid moet maken tussen goed en kwaad.

Daar de mens in dit stadium leeft onder de dwang van zijn natuurdriften, met voorbijgaan van zijn redelijk vermogen, worden hem voorschriften (geboden en verboden) gegeven waaraan hij moet gehoorzamen. In deze fase van ontwikkeling wordt de mens geen vrijheid gelaten eigen-dunkelijk te handelen. Hij moet die voorschriften onvoorwaardelijk opvolgen.

Als voorbeeld citeren wij de volgende teksten uit de Bijbel:

„Gij zult niet moorden. Gij zult niet stelen.

Tand om tand en oog om oog”.

„Als iemand op uw rechterwang slaat, keert hem dan de andere toe”.

Onder deze categorie vallen nog andere voorschriften, die betrekking hebben op voedsel, lichamelijke reinheid en de algemene rust en vrede moeten waarborgen.

De tweede taak van de godsdienst is de mens, die nu door het volgen van de eerste soort geboden de staat van het ware menszijn heeft bereikt, op te voeden tot de morele staat. Dit doet de godsdienst door de mens te leren, zijn natuurlijke neigingen onder bedwang te houden en ze onder leiding van de rede te veredelen en dan op de gepaste wijze en de juiste plaats te gebruiken.

Wanneer hij zover is geniet de mens meer vrijheid in het volgen van de voorschriften.

De morele staat zou hij niet kunnen bereiken indien hem de nodige vrijheid niet was verleend, want zonder vrijheid van handelen zou de mens niet anders zijn dan een robot. Hij moet de volle vrijheid hebben om zijn keuze te bepalen tussen het juiste en onjuiste.

Alle goede eigenschappen, die de mens ten gevolge van zijn natuurlijke neigingen toont, kunnen hem niet als verdienste worden aangemerkt. Daarom gebruikt de morele mens zijn rede als hij zijn keuze moet doen.

De derde taak van de godsdienst heeft ten doel de mens van de morele tot de geestelijke staat op te heffen. Tot de geestelijke staat wordt de mens geleid door de religie, die hem nu andere aspecten van het leven toont en hem een geheel nieuw inzicht schenkt. Dit stelt hem in staat op te klimmen om het hoogste geluk te kunnen beleven.

In deze fase van ontwikkeling verkrijgt de mens volle vrijheid van handelen. Hij volgt nu geen voorschriften meer, die hem van buiten af worden opgelegd, doch de stem van het zuivere hart.

De vierde taak van de godsdienst is niet alleen de mens geestelijk op te voeden zodat hij het hoogste geluk deelachtig worde, doch ook hem zodanig te vormen, dat hij zich tot een persoonlijkheid ontwikkelt en een eervolle plaats in de gemeenschap inneemt.

Een godsdienst moet niet alleen de enkelingen opvoeden, doch ook de gemeenschap teneinde haar juiste plaats in de volkerengemeenschap in te nemen. Want evenals de enkeling heeft ook de gemeenschap het nodig, opgevoed te worden.

DE ISLAM IN DIT LICHT BESCHOUWD

Opvoeding door religie, zoals wij hierboven hebben uiteengezet, wordt door elke godsdienst op andere wijze volbracht. Hoe staat het wat dit aangaat met de Islam?

Alvorens wij de opvoedkundige waarde van de Islam uiteenzetten, willen wij in het kort zijn levensbeschouwing en de eis die deze religie aan de mens stelt belichten.

De mens is volgens de Islam een schepsel van God zoals er talrijke andere schepselen bestaan, met dit verschil, dat hij begiftigd is met de rede en het verlangen naar vervolmaking.

De Islam ziet de mens door alle stadia van zijn ontwikkeling heen, zoals hij zijn moest. Er is geen sprake van dat de mens in den beginne volmaakt zou zijn geschapen en later door de zgn. zondeval zijn natuur bedorven zou zijn geworden.

Hoewel de mens onderhevig is aan allerlei veranderingen, betekent dit niet, dat ook zijn natuur deze veranderingen zou ondergaan. Het zijn slechts de natuurlijke aandriften, die onder invloed van bepaalde zinswijzen en geleid door de rede in andere hoedanigheden kunnen worden omgezet.

Ieder mens komt op aarde met bepaalde vermogens, die de verschillende driften teweegbrengen. Deze vermogens veroorzaken onophoudelijk drif-

ten waaraan de opvoeding een betere of slechtere wending kan geven. Men mag deze vermogens geenszins teniet doen of de driften kunstmatig onderdrukken. De mens moet zich zelf zodanig opvoeden, dat hij zijn driften de baas wordt.

De Islam eist niets van de mens, dat hij niet volbrengen kan. Het wil dat de mens leert:

- * Zelfstandig denken en handelen.
- * Vertrouwen stellen in zichzelf.
- * De vermogens, door de natuur geschonken, evenwichtig gebruiken.
- * Streven naar zijn hoogste levensdoel zonder de realiteit uit het oog te verliezen.
- * In tegenspoed niet wanhopig worden, in voorspoed niet overmoedig zijn.

De Islamitische opvoeding begint reeds voor de geboorte van het kind, zelfs voordat de ouders samen komen.

De mens is een psycho-fysische eenheid, derhalve geeft de Islam alereerst voorschriften, die ten doel hebben een gezond mens ter wereld te brengen. Deze voorschriften hebben betrekking zowel op geestelijke als stoffelijke zaken. De gedachten, die de ouders koesteren evenals het voedsel dat zij nuttigen, oefenen grote invloed op het kind.

Daarom moeten de ouders tijdens de samenleving hun gedachten zuiver houden om bewust het kind te verwekken.

Gedurende de zwangerschap blijve de huiselijke sfeer rein. Hoe zuiverder de sfeer, des te bevorderlijker voor de evenwichtige groei van de toekomstige baby. Het spreekt vanzelf, dat alle twist en ongenoegen vermeden dient te worden, daar elke onenigheid haar sporen achter laat. Als een moeder gedurende haar zwangerschap steeds ruzie heeft met zichzelf en haar omgeving, zal dit het kind stellig niet ten goede komen.

Als het kind geboren is, dienen de ouders voortdurend voor ogen te houden, dat het meer in zich opneemt, dan men vermoedt. Zo zullen de ouders alles vermijden, wat een verkeerde invloed op het kind kan hebben. Door hun voorbeeld behoren zij het op te voeden, aangezien een kind uitermate vatbaar is voor alles wat het waarneemt. Vader en moeder moeten deze taak zoveel mogelijk volbrengen. Het kind is dikwijls de ouders te slim af. Als het nog niet praten kan, wordt het toch alles gewaar, wat in zijn omgeving gebeurt. En dit zonder dat men zelfs een woord tegen het kind zegt. Dit is ook het stadium dat het zich de gewoonten en gedragingen van de ouders eigen maakt.

De opvattingen en levensbeschouwingen van een volk hebben op de opvoeding en ontwikkeling van de enkeling een zeer grote invloed. Door de denkwijze van de mens wordt zijn gedrag bepaald. Zijn geestesgesteldheid wordt door de verschillende zienswijzen naar de heersende opvattingen gevormd. Men kan wel een levensopvatting verwerpen, maar de mens ontgaat toch de invloed niet die daarvan uitgaat.

Als iemand bij herhaling geleerd wordt, dat hij boven anderen verheven is, dan zal het voor zulk een persoon heel moeilijk zijn zich aan hen gelijk te beschouwen. Mensen die zich uitverkoren wanen, kunnen niet op dezelfde wijze met hun medemensen omgaan als degenen, die van kindsbeen af wordt voorgelaten, dat alle mensen gelijk zijn. Iemand die geleerd wordt, dat de mens niet een van hoop verstoken wezen is, zal optimistischer zijn, en daardoor meer bereiken dan degene, die men voortdurend voorhoudt, dat de mens machteloos staat tegenover zijn zondige natuur. Zo iemand zal weinig moeite doen zijn natuur te overwinnen.

Iemand die geleerd wordt, dat hij voor al zijn doen en laten zelf verantwoordelijk is, zal zich geheel anders gedragen, dan degene, die dit niet wordt geleerd.

Iemand die de Schepper wordt voorgesteld als een schrikwekkend wezen zal opgroeien vol angst en vrees.

Hieruit kunnen wij afleiden dat levens- en wereldbeschouwingen voor de opvoeding en de karaktervorming van de mens van groot belang zijn. Vandaar dat hier enkele punten volgen, die voor de Islamitische levens- en wereldbeschouwing karakteristiek zijn:

1. De Islam leert het geloof in een God, die geen deelgenoot heeft. Dit monotheistisch Godsbegrip voedt de mens op tot een wezen dat een levensdoel heeft; dat zich voor niemand buiten God buigt; dat niets of niemand behoeft te vrezen; dat respect mag hebben voor zichzelf.
2. Hij leert het geloof in alle boodschappers van God, die van tijd tot tijd naar de verschillende volken worden gezonden. Door dit geloof wordt de mens opgevoed tot internationaal denken. Hij leert inzien, dat niet alleen hij en zijn volk uitverkoren zijn, maar dat er ook andere kinderen bestaan, allen van een vader.
3. De Islam leert de eenheid van de mensheid, d.w.z. dat alle mensen ongeacht hun huidskleur, landaard, ras of familie, gelijk zijn. Niemand is bij de gratie van zijn geboorte boven een ander verheven. Dit legt de basis voor een universele broederschap en voedt de mens op, zich in deze gemeenschap te schikken.

4. Geloof en rede zijn niet met elkaar in strijd. Men kan een geloof alleen dan aanvaarden, als men de geloofswaarheden, die de mens worden voorgelaten, op redelijke wijze bevatten kan. Hierdoor leert de mens zelfstandig denken en onderscheid maken tussen hetgeen juist en onjuist is.
5. Ieder mens komt zonder zonde op aarde. De plicht van de mens is deze staat te handhaven en te handelen naar de vermogens, die hem geschonken zijn. Hem zal geen rekenschap gevraagd worden voor hetgeen hij niet gedaan heeft of waarvoor zijn natuurlijke vermogens niet bij machte waren. Dit doet de mens niet neerslachtig worden, of de moed geheel verliezen.
6. Geen middelaar tussen de mens en zijn Schepper. Ieder staat alleen tegenover Hem. De toekomst van de mens is in zijn eigen handen en niet in die van een tussenpersoon.
Dit versterkt het verantwoordelijkheidsbesef van de mens en verschaft hem de nodige kracht in zijn streven.
7. Ieder is goed genoeg om in gemeenschap met God te treden. Niemand mag zich daartoe minderwaardig achten.
Door dit beginsel blijft het streven naar vervolmaking niet beperkt tot een bepaald aantal mensen, doch wordt het doel van de gemeenschap.
8. Er is geen zonde, die niet vergeven kan worden, mits men zich met een berouwvol hart tot zijn barmhartige en genadevolle Heer wendt. Dit zal de mens blijmoedig maken, ondanks al zijn fouten en tekortkomingen, om zijn leven te verbeteren.
9. Men mag de wereld niet ontvluchten in de hoop de volmaaktheid te bereiken. Men moet in de wereld blijven, doch zich niet in het wereldse verliezen. Schuilplaats zoeken in de eenzaamheid betekent de verantwoordelijkheid afwijzen, die volgens de menselijke natuur op ons rust. Bovendien kan men door de wereld te verlaten, zijn gaven niet ten volle ontplooien en zo de gewenste graad van volmaaktheid bereiken. Als gevolg hiervan zal de mens trachten het geestelijke en het wereldse met elkaar te verzoenen in zichzelf. Hij zal zowel zijn verplichtingen ten opzichte van Go.¹ vervullen alsook die ten aanzien van de medemens.
10. De Islam erkent geen dualisme in de mens. Men mag de wetten van de geest, noch die van de natuur veronachtzamen.

Dit leert de mens alles te doen voor de ontwikkeling zowel van het lichaam als de geest om volmaaktheid te bereiken.

We zagen reeds dat iemands opvattingen hun projectie hebben op zijn dagelijks leven.

Nu gaan wij na op welke wijze de mens door de Islam van het dierlijke stadium naar het menselijke, en vandaar naar de zedelijke en de geestelijke staat geleid wordt.

Hier zij opgemerkt, dat de Islam niet gelooft dat de menselijke ziel een andere oorsprong heeft dan zijn lichaam. De ziel groeit samen met het lichaam in de baarmoeder. Ziel en lichaam zijn zeer nauw verbonden met elkaar, zodat men geen grens kan stellen tussen beide. Ze zijn dusdanig met elkaar verweven, dat men de plaats van de ziel in het lichaam niet kan aanwijzen. Onafhankelijk van elkaar kunnen zij niets bereiken. Die twee bewegen zich onder elkanders invloed. In geval de ene lijdt, lijdt ook de andere. Als de ziel verzwakt, verzwakt het lichaam.

Zo heeft het voedsel dat wij tot ons nemen, zowel invloed op het lichaam als op de ziel. Dit is de reden, dat de Islam ook voorschriften geeft, die betrekking hebben op het voedsel en de reinheid van ons lichaam. Onder deze voorschriften valt ook al een verbod van datgene wat nadelig kan zijn voor geest en lichaam. Bovendien hebben hierop betrekking alle voorschriften, die met de ontwikkeling van de gemeenschap van doen hebben, zoals sociale, economische en staatkundige zaken. In dit stadium krijgt de mens een beter begrip van goed en kwaad.

Goed:

Al datgene, dat de ontwikkeling van de mens geestelijk en lichame-lijk bevordert; alles dat de gemeenschap en enkeling het leven ver-aangenaamt.

Kwaad:

Het tegenovergestelde hiervan.

Dit besef wordt aangewakkerd door allerlei voorschriften, die direct verband houden met ons dagelijks leven. Tegelijk wordt aandacht gevestigd op de oorzaken en achtergrond van deze geboden of verboden, zodat de mens door erover na te denken, zover komt, dat hij er zich uit vrije keuze aan gaat houden.

Heeft men dit besef, dan is de mens boven de dierlijke staat gekomen en heeft het menselijke stadium bereikt.

Nu kunnen wij een duidelijk verschil opmerken tussen zijn handelingen en die van een dier.

Hoewel hij zijn natuurlijke neigingen wil bevredigen, doet hij dit niet meer als een dier. Desondanks kan hij volgens de Islam nog niet als een moreel wesen worden beschouwd.

Wij kunnen alleen dan de morele staat bereiken, als onze natuurlijke aandoeeningen omgezet worden in handelingen, en naar de aard van haar gevolgen kunnen wij ze als goed of kwaad betitelen. Zolang ze niet welbewust gebeuren, zijn ze noch goed noch kwaad te noemen. Iemand, die automatisch liefde of haat toont, kunnen wij daarom moreel noch immoreel noemen, want wij kunnen een dier ook niet als een moreel wezen beschouwen vanwege de liefde die het toont. Evenmin beschouwen wij een dier als een immoreel wezen indien het haat tegenover de mens of andere schepselen tot uiting brengt.

De natuurlijke aandriften van de mens kunnen zich onder de volgende voorwaarden omzetten in de morele hoedanigheden:

- * De handeling moet onder leiding van de rede op de juiste plaats en op de juiste tijd worden verricht.
- * De mens moet in staat zijn, het tegenovergestelde van een goede handeling te verrichten, doch zich uit moreel besef daarvan onthouden.
- * De mens moet inderdaad het vermogen om kwaad te doen bezitten.
- * Als iemand niet in de gelegenheid is kwaad met kwaad te vergelden, kunnen wij zijn vredelievend gedrag niet als moreel aanmerken.
- * Ook degene, die zich afsluit van de wereld, om zodoende het kwade te ontwijken, kan ondanks zijn goed gedrag de morele staat niet bereiken.
- * De verantwoordelijkheid, die op ieder lid van de menselijke gemeenschap rust, niet ontlopen.
- * Evenwicht bewaren tussen zijn natuurlijke neigingen.
Bijv. het geven van aalmoezen is goed, maar als men dit doet zonder het belang van zijn familie in acht te nemen, is het een ver van morele daad.
- * Een goede handeling, onder dwang verricht, heeft geen morele verdienste.
- * Een goede daad mag geen zelfverheerlijking of baatzucht ten grondslag hebben.
- * In het goed doen moet men volharden.

Hier kan men zich afvragen of een goede handeling, die niet aan de genoemde voorwaarden voldoet, geheel waardeloos zou zijn. Het antwoord luidt, dat geen goede daad nooit geheel waardeloos kan zijn. Als een daad niet volgens de bovengenoemde voorwaarden geschiedt, kan deze toch wel goede gevolgen hebben, zoal niet voor de weldoener zelf dan toch voor de ontvanger.

HET KARAKTER

Uit het voorafgaande blijkt, dat iemand alleen dan de morele staat kan bereiken, als zijn handelingen bewust onder leiding van de rede op de juiste plaats en de juiste tijd gebeuren, anders kunnen zelfs de goede eigenschappen als liefde, tederheid, geduld, moed, hulpvaardigheid, waarheidsliefde, bescheidenheid, gastvrijheid en vergevensgezindheid niet als morele hoedanigheden worden beschouwd. In dit geval zijn ze slechts gevolg van de natuurlijke neigingen. Deze en dergelijke eigenschappen zijn gevolg van de twee hoedanigheden, die ook in de stof aanwezig zijn.

In de elektronen en protonen vinden wij ze als negatieve en positieve krachten. In het organisme van de plant kunnen we dezelfde krachten waarnemen, de krachten die de plant in staat stellen de levende stoffen in zich op te nemen en de dode stoffen te verwerpen.

In de levende wezens ontwikkelen ze zich in twee eigenschappen: die wij onderscheidelijk als destructieve en synthetische aanduiden. De destructieve stoot alles af, wat het levende wezen voor zijn zelfbehoud instinctmatig schadelijk acht, teniet tracht te doen, verdringt of vermijdt. De synthetische stelt het levende wezen in staat alles wat dit voor zijn zelfbehoud instinctmatig nodig acht in zich op te nemen. Naarmate een levend wezen zich ontwikkelt, tonen deze twee eigenschappen nog andere aspecten. Uit de synthetische komt de drang tot voortleven, voortplanten, seksualiteit en liefde voort. De destructieve activeert soms de drang tot wreedheid, die zich openbaart in haat, gramschap, kwaad-aardigheid en nijd.

Al deze neigingen en driften zijn op zichzelf noch goed noch kwaad, alhoewel haar gevolgen zowel voordelig als nadelig voor medeschepselen kunnen zijn. Maar toevallig goede uitwerkingen kunnen deze eigenschappen niet verheffen boven de staat van driften en neigingen, evenmin als slechte gevolgen ze waardeloos kunnen maken. Daarom kan er in de opvoeding geen sprake van zijn, deze natuurlijke neigingen te vernietigen. De opvoeding moet niet anders doen dan trachten

deze driften ten goede te wenden, door de mens tot inzicht te brengen om ze onder controle van de rede te houden. Zonder dit inzicht worden de goede eigenschappen waardeloos terwijl met dit inzicht de zgn. slechte neigingen morele betekenis krijgen. Haat bijvoorbeeld is een slechte eigenschap, maar indien dit haatgevoel tegenover het kwade te velde trekt, dan wordt diezelfde eigenschap een morele hoedanigheid.

Dit toont aan, dat het niet de natuurlijke eigenschappen zijn die goed of kwaad zijn, maar hun toepassing. Derhalve is het onjuist om de mens ertoe over te halen, zijn natuurlijke aandoeningen te vernietigen. Doet men dit wel, dan berooft men hem ook van de goede aspecten.

De waarheidsliefde bijvoorbeeld is een verheven attribuut van de mens, maar deze kan men niet tot gelding brengen als men geen moed heeft voor de waarheid uit te komen. Deze kan men niet verwerven zo de destructieve kracht niet actief is. Uitgaande van deze oerkracht zien wij dat de mens nooit de hoogste graad van de waarheidsliefde zou bereiken als hij deze krachten negeert of vernietigt. Verder gaande kan men zeggen, dat als de mens niet dapper is, hij gemakkelijk achterdochtig en driftig wordt, met liegen en bedriegen als zijn tweede natuur.

Eenzijdige ontwikkeling van de een of andere neiging zonder inachtneming van andere hoedanigheden en zonder aan de omstandigheden te denken, is voor de mens evenmin bevordelijk. Het overdrijven van een goede eigenschap kan de mens eveneens tot de dierlijke staat voeren, precies als wanneer alleen aan de dierlijke neigingen gehoor gegeven wordt. Moedig zijn is goed, maar overdreven moed is een overdaad. Geduld en lijdzaamheid zijn goede eigenschappen, maar eenzijdig ontwikkeld, kunnen zij oorzaak worden van zelfverachting en het koesteren van hun minderwaardigheidscomplex.

Op deze wijze kunnen wij alle goede hoedanigheden nagaan, wij komen dan tot de slotsom, dat het niet de neigingen zijn, die de handeling van de mens moreel of immoreel maken, doch dat alleen het juiste gebruik van de neigingen hem tot morele vervolmaking kan voeren. Dit is ook de reden waarom wij zeiden, dat het onderdrukken en niet tot ontplooiing laten komen van natuurlijke neigingen geen morele daad is.

(wordt vervolgd)